

Cári TIBOR

„E bine să compui cât mai variat”

Cári Tibor a terminat Facultatea de Muzică din Timișoara, secția Pedagogie instrumentală. În ultimii șapte ani, s-a remarcat în rândul compozitorilor de muzică pentru teatru, lucrând în special la spectacolele regizate de Victor Ioan Frunză. La Baia Mare, în Festival, a fost o verigă comună pentru mai multe spectacole.

Alexandru Ștefan: *Ce părere ai despre Festivalul Atelier?*

Cári Tibor: Una foarte bună! Asta este a treia ediție la care particip, și chiar mă gândeam că poate la anu' o să fac ceva pentru tema Festivalului! Îmi place, și cred că merită să compun pentru el.

A.S.: *Ai evoluat ca muzician în compania domnului Victor Ioan Frunză?*

C.T.: Da, am evoluat și ca muzician. Pentru că am învățat ce înseamnă să fii interpret pe scenă!

A.S.: *Care e sursa ta de inspirație?*

C.T.: În primul rând, textul. Apoi discuțiile pe care le am cu regizorul și cu scenograful. De fapt, toate contează, și imaginea, și textul, și concepția regizorală!

A.S.: *Muzica ta are o poezie de multe ori mai puternică decât cea a textului. Cum crezi că percep actorii asta?*

C.T.: Nu cred că e o problemă. Uneori îi ajută foarte mult. Alteori, textul nu e de ajuns, sau poate că actorul nu are destulă forță. În cazurile astea, muzica mea e un ajutor foarte bun.

A.S.: *În cadrul acestui festival, publicul a avut șansa să te asculte și în alte spectacole decât cele regizate de domnul Frunză. Cum ai lucrat în aceste cazuri?*

C.T.: Am lucrat aproximativ la fel, atâta doar că, în unele situații, am creat atmosfera necesară improvizând alături de ei la repetiții.

A.S.: *Alături de ce trupă de actori te simți cel mai bine?*

C.T.: Alături de trupele care vor să lucreze cu mine! Nu contează numele! Important este să comunicăm între noi, sau să fim cel puțin disponibili să comunicăm! Pentru că, de multe ori, unii nu dau importanță muzicii, și din momentul în care simt asta, nu mai sunt în apele mele. Trebuie să existe o deschidere, pentru că atunci se creează o legătură bună și putem să facem tot ce e nevoie.

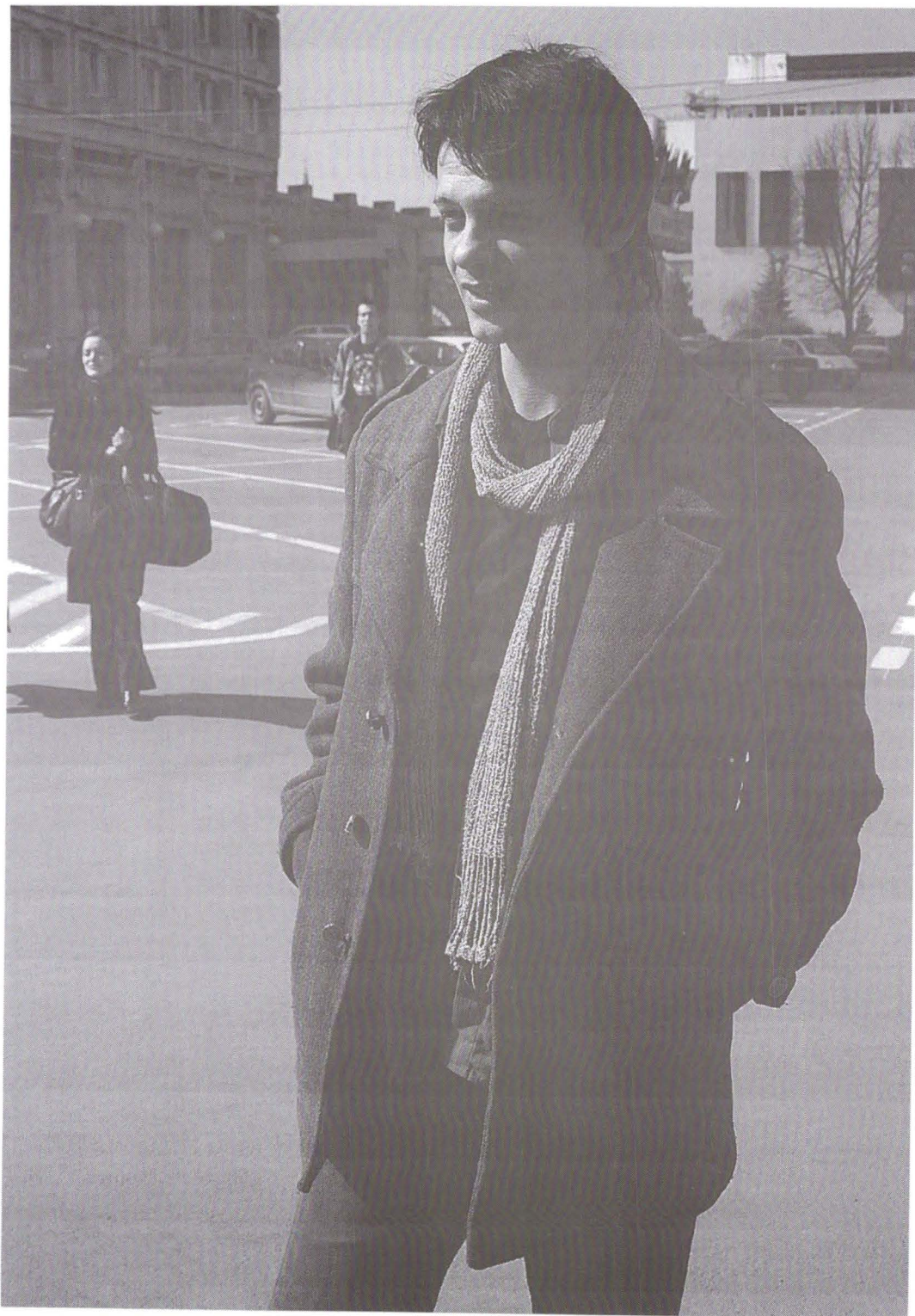
A.S.: *Te-ai gândit să faci muzică și în afara teatrului? Mă refer la un album solo sau la colaborarea cu o formație?*

C.T.: Eu cânt într-o formație alături de care am concerte. Acum avem un proiect pentru susținerea muzicii de teatru live care se numește „Muzica teatrului”! Suntem într-o formulă fixă de trei muzicieni, dar uneori avem invitați actori. Cred că așa putem valorifica muzica de teatru. De exemplu, sunt spectacole care nu se mai joacă, dar muzica de acolo noi continuăm să o cântăm, menționându-i titlul și regizorul. Sunt momente în care reușim să redăm foarte bine atmosfera.

A.S.: *Ai ieșit vreodată, în timpul unei reprezentații, din sala de spectacol, din cauza muzicii proaste?*

C.T.: Nu, pentru că muzica nu e considerată drept cel mai important element în spectacol. Se poate face teatru și fără muzică. În plus, până acum, n-am avut

niciun motiv întemeiat să fac asta. Dar mi s-a întâmplat să plec de la un concert. De la teatru, numai din cauza muzicii n-am plecat niciodată!

A.S.: *Ți-ar plăcea să faci muzică de film?*

C.T.: Da, e unul dintre visele mele, și chiar sper să mi-l îndeplinesc cândva. Deja am vorbit cu unii regizori interesați. E mai greu să faci muzică de film aici, în România, pentru că e scump, și nu există cerere. Nu am pretenția de a lucra cu un regizor anume, dar mi-ar plăcea să fie o producție mare, în care să pot folosi orchestra, nu genul de filme în care e de ajuns să pui o percuție însoțită de niște sunete ciudate și gata totul!

A.S.: *Din ce spui tu înțeleg că nu sunt șanse să faci asta în România!*

C.T.: Nu aș face aici decât un pas, deoarece altă soluție nu există! De exemplu, cu ceva timp în urmă am compus muzica pentru un scurtmetraj, examenul unui student. A fost o experiență foarte interesantă. El vrea să se ducă la diferite festivaluri de film, să-și arate producția. E și asta o ieșire!

A.S.: *Ți-ai făcut un renume alături de Victor Ioan Frunză. De ce continui să lucrezi cu studenții?*

C.T.: Pentru că acest gen de colaborare mă inspiră și îmi dă o libertate foarte mare! E bine să compui cât mai variat! De exemplu, cum am lucrat cu Teatrul Auăleu din Timișoara. Fiindu-mi prieteni, am lucrat cu ei altfel! Bineînțeles, și pe domnul Victor Ioan Frunză îl consider un prieten, și pe doamna Adriana Grand de asemenea, dar cu ceilalți mă distrez un pic mai mult, deoarece responsabilitatea nu este atât de mare. Ce face echipa „Frunză” este o meserie, din care trăiesc. Cu cei de la „Auăleu” colaborez când vine vorba de relaxare, când am timp și când îmi permit.

A consemnat *Alexandru ȘTEFAN*

Richard BALINT și Inna ANDRIUCA în *Istoria comică a doctorului Faust*,
directia de scenă Victor Ioan FRUNZĂ